

Assisi-Kredsen
Marianne Plum
Teglværksgade 3, 1.th.
DK-2100 København Ø

Returneres ved varig adresseændring

BESTYRELSEN

Gunnar Bach Pedersen, formand
Bjerggården 20, 4.tv., 2635 Ishøj
tlf 23 60 82 70
gbp@assisi-kredsen.dk

Marianne Plum, sekretær
Teglværksgade 3, 1.th., 2100 Kbh Ø
tlf 20 28 25 03
plum@assisi-kredsen.dk

Mette Holm, kasserer
Bakkeglimt 11, 7100 Vejle
tlf 51 27 28 07
mette-holm@mail.dk

Bankkonto:
reg. nr. 5361 konto nr. 0262776

Frederik Hjerrild
Dirch Passers Allé 17, 3.th.,
2000 Frederiksberg
tlf. 61 79 50 55
frederikhjerrild@gmail.com

Susanne Gram Larsen
Mathilde Parken 5, st.th., 3400 Hillerød
tlf. 20 64 00 46
sglarsen@mail.dk

Eva Rungwald
Løvevej 10, 2610 Rødovre
tlf. 36 41 33 96 ditrung@privat.dk

Gert Ryom-Hansen
Vennemindevej 2, 2.th., 2100 Kbh Ø
tlf. 61 46 73 70
gertryomhansen@gmail.com

Johan Petersen
Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby
tlf 28 71 94 15
johanaapetersen@gmail.com

Finn Günther
Knudskovparken 87B, 4300 Holbæk
tlf. 64 65 05 40
finn@famgunther.dk

NYT FRA ASSISI-KREDSEN

redigeres af
Marianne Plum (ansv) og Gunnar Bach Pedersen
Henvendelser vedr. bladet: nyt_fra@assisi-kredsen.dk

Assisi-Kredsen på Internet: www.assisi-kredsen.dk
Søg på Facebook efter: Assisi-Kredsen

Nyt fra ASSISI-KREDSEN

November 2020

nr. 104

Nyt fra Assisi-Kredsen
ISSN 1395-8798

INDHOLD:

ASSISI-KREDS DATOER

Hilsen til medlemmerne	side 3	♦ 27. februar 2021 Årsmøde
Broder Jakobs livsvej	side 5	♦ 28. maj-5. juni 2021: Assisi-rejse (henv. Gunnar Bach Pedersen)
Rejseprogram - oktober	side 7	♦ 1. - 9. okt. 2021 Assisi-rejse (Henv. Susanne Gram Larsen)
Frans og Clara	side 12	
Mit Umbrien	side 14	
Bestyrelsen	bagsiden	

**På grund af
corona-situationen
har bestyrelsen valgt
at aflyse
EFTERÅRSMØDET
d. 21. november**

Har du endnu ikke betalt kontingent for 2020 ...

... så risikerer du at miste dit medlemskab.

Hvert år før nytår rydder vi op i medlemskartoteket og sletter dem, som ikke har betalt. Vi sender dog en rykker ud til restanterne i forvejen.

Men du kan også selv se på vores hjemmeside, om du har betalt. Vælg menuen <kontingent?> og skriv din mailadresse, så får du en mail retur med oplysninger om din kontingentbetaling. Det forudsætter selvfølgelig, at vi har registreret din mail-adresse.

Jo færre vi behøver at sende rykker til, jo mere sparer vi på portoen.

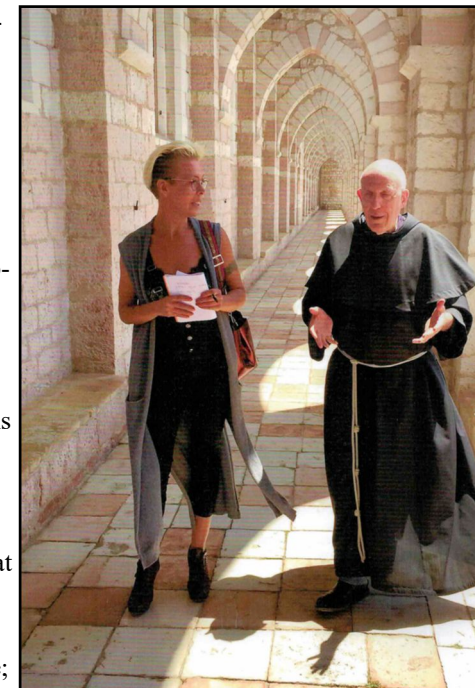
Forsidebilledet: Frans og den spedalske.
Basilica de São Francisco das Chagas (Canindé) Brasilien

ens befolkning og tale med dem og efterhånden forstå mere og mere. Den yngste fik hjemmeundervisning af faderen det første år, men da de besluttede at blive, kom han i italiensk skole og lærte lidt efter lidt sproget, og, skriver moderen, blev den, der kan sproget bedst, så han mestrer både italiensk og den lokale umbriske dialekt.

I bogen møder vi stort set ikke de store turistseværdigheder, som Umbrien er rig på. Vi møder først og fremmest Umbriens mennesker. Familien Brøndum ser ud til at være en meget åben og udadvendt og har haft let ved at komme i kontakt med de lokale. Hertil har det jo også hjulpet, at Montone er en lille by, hvor alle kender alle og alt om alle. De har været åbne over for andre, og har oplevet det samme; de synes, at alle har været hjælpsomme og har været villige til at sætte alt til side, når de havde brug for vejledning og en hjælpende hånd. Og familien har været god til at acceptere i stedet for at forarges over, at mange ting er anderledes end hjemme i Danmark – selv om visse forhold stadig undrer dem.

Bogen er skrevet med stort engagement og evne til at formidle det nye liv på godt og ondt, men absolut mest af det første.

Så vil du udforske hverdagslivet i Umbrien set med danske øjne, møde en del af lokalbefolkningen, høre om madproducenternes optagethed af kvalitet (og i til-

Bogens forfatter sammen med broder Theodor

gift få en række opskrifter på umbriske retter), så er denne bog værd at læse. Køb den eller spørg efter den på biblioteket.

- gbp

Boganmeldelse: Mit Umbrien

Lene Brøndum:
Mit Umbrien!
Brøndums forlag 2020
206 sider - illustreret

Denne bog handler hverken om Frans eller om Assisi, selv om den rummer et kapitel om broder Theodor. Alligevel tror jeg, at den kan være af interesse for mange af Assisi-Kredsens medlemmer, for den handler om alt det, som vi får med

som en ekstra bonus, når vi tager til Assisi for at besøge de franciskanske steder.

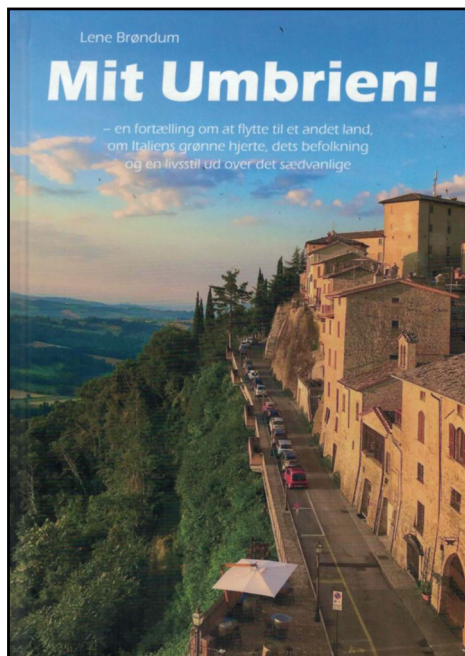
De som har været med på Assisirejser flere gange, har oplevet en bid af Umbrien, har besøgt en del spændende steder og har smagt den lokale mad og vin.

Og det er alt det, som denne bog handler om, selv om det heller ikke er guidebog, heller ikke selv om forfatteren og hendes mand efter flytningen til Umbrien ernærer sig som guider for forskellige rejsegrupper.

Bogen har sit centrum i en landsby i det nordlige Umbrien, bjergbyen Montone.

Der har familien Brøndum slået sig ned. Efter en livslang optagethed af Italien besluttede de på et tidspunkt, hvor to af børnene havde afsluttet dels gymnasiet, dels folkeskolen at tage et sabbatår i Italien, og det skulle være i Umbrien, som i de forudgående år var blevet yndlingsrejsemålet.

Det blev altså i Montone – og efter dette år blev resultatet, at de valgte at blive, bortset fra den ældste, som er vendt tilbage til Danmark for at tage en uddannelse. Resten af familien er blevet integrerede i den lille by – og har lært sproget efter naturmetoden ved at blande sig med by-

Hilsen til medlemmerne

Kære medlemmer!

Et usædvanligt år i Assisi-Kredsens historie går mod enden. Det er et år, hvor vi har planlagt meget, men kun har kunnet gennemføre lidt af det. Forårsrejsen blev aflyst - i stedet arrangerede vi en efterårsrejse, som vi også har måttet aflyse. Vi nåede at holde vores årsmøde i februar, og ligeledes lykkedes det at gennemføre besøget i Sankt Ansgars kirke, men også vores efterårsmøde har vi aflyst.

Årsagen til dette usædvanlige år kender vi alle, pandemien, som raser over hele kloden.

Sommetider synes vi, at vi er meget langt fra den tid, hvor Frans levede. Men her er et punkt, hvor det viser sig, at vi er tættere på, end vi troede. Der har altid været smittsomme sygdomme, spedalskheden havde man hele tiden i middelalderen, og fra tid til anden kom de store epidemier, pest og kolera. Nu lever vi i en tid, hvor vi troede, at lægevidenskaben havde styr på det — i hvert fald i den rigeste del af verden. At det er anderledes i de fattigste lande, har vi en tendens til at glemme eller fortrænge. Og så kommer den nye smitte, som vi hverken har medicin eller vaccine imod. Og vi må gribe til de samme midler som i middelalderen, karantæne, isolation og afstand.

Selv "mundbind" kendte de til dengang. Pestlægerne bar en maske med fuglenæb, som var fyldt med aromatiske urter, fordi man troede, at det var den ilde lugt, der bar smitten; det huskes stadig i navnet på sygdommen malaria, som på italiensk betyder dårlig luft.

Fra middelalderens Italien har vi to meget forskellige vidnesbyrd om, hvordan man kunne forholde sig til smittede og smittefarlige medmennesker.

Den ene er: Lad os redde os selv, og lad

Frans plejer en spedalsk - statue ved Rivotorto

fanden tage de sidste. Den anden er at gøre sig magtesløs med den fattige og spedalske, opdage ham som næste og broder.

Den ene holdning finder vi i Boccaccios samling af fortællinger, Dekameron. Unge og rige mennesker flygter fra pesten i Firenze ud på landet, hvor de tilbringer tiden med at spise god mad, synge og danse og frem for alt med at fortælle gode historier, nemlig de 100 fortællinger, som udgør værket.

Den anden holdning finder vi hos Frans af Assisi, som gav afkald på sin rigdom og begyndte sit nye liv med at tage sig af de spedalske — noget, som han aldrig igen ophørte med. Frans skriver selv sådan i sit testamente:

Da jeg var i synden, fandt jeg det meget bittert at se spedalske. Og Herren selv har ført mig ind blandt dem, og jeg har vist dem barmhjertighed.

Frans' nye liv udsprang ikke blot af Guds kaldelse fra krucifikset i San Damiano, men i lige så høj grad af at han opdagede de nederste og ulykkeligste som medmennesker og næste, ja, som åbenbaring af Kristus, der gav afkald og tog tjenerskikkelse på. Frans så Kristi ansigt i den spedalskes ansigt. Hans kaldelse mødte ham både i Gud og i medmennesket.

Hvad har det at sige os i dag? Hvordan skal vi forholde os i en verden med en verdensomspændende og farlig sygdom? Skal vi glæde os over, at vi har et velfungerende sundhedsvæsen, og så sende forældede respiratorer til dem, der mangler? Skal vi kæmpe om de første vacciner og konkurrere om, hvem der kommer først ovenpå igen, når coronaforanstaltninger har smadret de mest sårbare landes økonomier? Skal det være Amerika (eller Danmark) først? Eller skal vi kæmpe for en solidarisk verden, hvor de stærke står sammen med de svage?

Frans kan inspirere os - personligt, for hvem kender ikke til at sætte sig selv og sine behov i første række? Og også på det store plan, hvor landene har travlt med det, som er til egen fordel, mens de i stort tal bryder med sammenhænge, som kunne øge samarbejde og fællesskab. USA vil ud af WHO og pariseraftalen om klimaet, England vil ud det europæiske fællesskab, og Danmark vil gå til eller over grænserne for menneskerettigheder. Kan vi lære af Frans, at de andre ikke er fjender men medmennesker og næste?

Fred og alt godt!

Gunnar Bader Pedersen

fundet og den kritik mod de store og mægtige, der indirekte lå i Frans' livsform. Han erkender i bogens forord, at han har svært ved at holde hans historie ud i en armslængdes afstand og behandle den med den kritiske distance, som man forventer af en videnskabelig uddannet teolog.

Lene Højholts engagement i Frans har et andet udgangspunkt. Hun skriver selv som de første ord i bogens indledning: ”Motivationen til at skrive denne bog er kommet gennem den store betydning, Frans og siden Clara har fået for mit liv. Frans og det, han er og repræsenterer, har givet mig livsmod og håb.”

Lene Højholt var et søgende menneske, som bl.a. knyttede sig til den spiritualitet, som fik inspiration fra buddhismen og hinduismen. Hun kom til Assisi på et tidspunkt, hvor hun følte sig i dyb krise efter en skilsmisse og andre traumatiske oplevelser. Der havde hun i en drøm et syn af Frans, og ”jeg oplevede det, som om et nyt liv strømmede ind i mig. Jeg så ham, og det var, som om hans himmelske lys var en spejling af Kristus.” I fortsættelse af det gjorde også det franciskanske liv og spiritualitet et dybt indtryk på hende. Og under senere besøg fik hun kontakt med pater Max Mizzi (som jo også har været en god ven af Assisi-Kredsen). Han blev en åndelig vejleder for hende. Hun overvejede at konvertere til Den katolske Kirke, men blev senere præst i Folkekirken.

Hun har gennem årene arrangeret meditative pilgrimsrejser til Assisi.

Det kan derfor ikke undre, at vægten i hendes bog ligger anderledes end i Strids. Hun skildrer med stor indlevelse den inderlige Frans, den bedende Frans, Frans som mystiker. Og det gør hun godt. Men netop derved bliver hendes bog anderledes. Hun ser ikke i så høj grad fattigdommen som en vej til solidaritet med det nødlidende medmenneske som en måde at slippe det, der spærrer vejen til Gud.

Det skal ikke forstås således, at det er to helt forskellige Frans-billeder, vi møder i de to bøger, men nuanceringen er forskellig.

Hendes bog imponerer ved sin afsløring af forfatterens dybe kendskab til de franciskanske kildeskrifter. ”Den meditative fordybelse”, som bogens undertitel lover, betyder dog, at hun alt for ofte med lidt andre ord gentager det, som vi kan læse i de aftrykte citater.

Bogen rummer en række nyttige tillæg – ikke som hos Strid en guide til Assisi og de franciskanske steder – men bl.a. en oversigt med årstal over Frans' og Claras liv og en kort biografi over en række af de første franciskanske brødre. Bogen er forsynet med kildehenvisninger og er illustreret.

- gbp

Bog anmeldelse: FRANS OG CLARA

Lene Højholt
Frans og Clara
Meditativ fordybelse i de franciskanske fortællinger
Borgens forlag 2020
496 sider - illustreret

Der er ingen ende på de mange bøger, der skrives. Sådan læser vi i Prædikerens bog i Det gamle Testamente. Det gælder også bøger om Frans af Assisi. Sidste år udkom Erik Strids bog om en lille ny tosse, og nu er også udkommet en bog af Lene

Højholt. Begge af et omfang, som langt overgår Johannes Jørgensens klassiske, nu mere end 100 år gamle biografi.

Begge bøger rummer en omfattende beskrivelse af Frans' liv og gerning – bygget på de samtidige kilder. I begge får vi et dybdybende indblik i, hvad han var for et menneske. Lene Højholts bog hjælper os desuden til at forstå hans samtidige Clara, både i hendes samhörighed med Frans og i det, som gør hende anderledes og selvstændig i forhold til Frans.

Det er ikke så længe siden, at jeg anmeldte ”den lille ny tosse”, derfor tillader jeg mig at anmelde Lene Højholts bog ved i et vist omfang at sammenligne dem. Og den største forskel er deres udgangspunkt for at skrive bøgerne. I begge tilfælde drejer det sig om et mangeårigt engagement i Frans.

Erik Strid kom til Assisi som ung fagkritisk teologistuderende og mødte det franciskanske og derigennem Frans. Og han har fortalt, at gennem hele hans præsteliv har den mærkelig inspirerende og fremmedartede middelaldermand været en inspiration, bl.a. for de sammenhænge, hvor han har udøvet sit præstekald. Han har ikke kunne slippe tanken om de etiske konsekvenser af Frans' fattigdom for fællesskabet med dem på bunden af sam-

Bog anmeldelse; Broder Jakobs livsvej

Jørgen Nybo Rasmussen:
Broder Jakobs livsvej
Fra Danmark til Mexico
164 sider

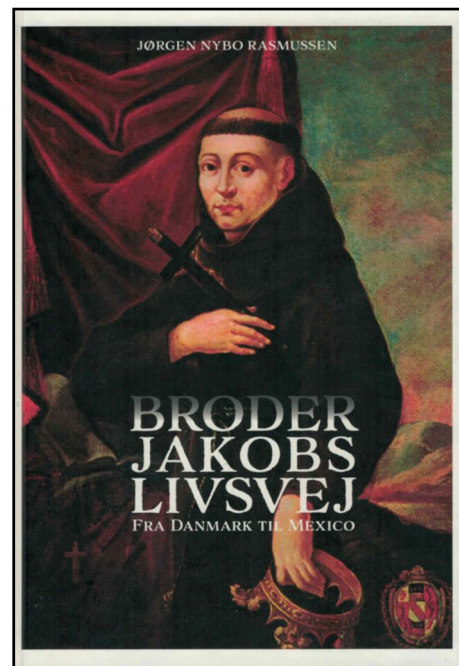
I nr. 97 fra 2018 af dette blad var der en kort omtale af, at ovennævnte bog var udkommet. Det var lige op til deadline for bladet, så tanken var egentligt, at der skulle komme en længere omtale i det følgende nummer. Det kom der så ikke dengang, men bedre sent end aldrig. For

det er en interessant bog for dem, som interesserer sig for det franciskanske.

Jørgen Nybo Rasmussen har gennem årene udgivet en række bøger om den danske franciskaner fra reformationstiden, broder Jakob. Med denne bog giver han os nu en biografi af ham.

Jørgen Nybo Rasmussen er overbevist om, at broder Jakob var søn af kong Hans og dermed lillebror til Christian II. Det er en kendt sag, at kong Hans og ikke mindst dronning Christine var meget optaget af den franciskanske bevægelse, og de blev begravet i gråbrødrene kirke i Odense, til hvilken de også skænkede Claus Bergs altertavle, som nu er flyttet til Odense Domkirke.

Selv om dette slægtskab ikke har overbevist alle, så er det ikke bevisførelsen for det, der er sagen i denne bog. Det er her forudsat og betragtes bl.a. som grunden til, at Jakob efter sin indtræden i franciskanerordenen fik en usædvanlig omfattende teologisk uddannelse; man ved ikke hvor, men formentligt delvist ved et udenlandsk universitet. Han var kendt for, at han – hvilket var sjældent – ikke bare kunne latin, men også græsk og hebraisk. Den første del af hans tid i ordenen var lykkelig, i den tid blev alle de danske

gråbrødreklostre tilsluttet ordinansen, den strenge tolkning af Frans' ordensregel. Det betød bl.a. at klostrene afhændede al den ejendom, som de havde erhvervet. Men så kom de år, hvor konflikten opstod mellem den katolske kristendom og den lutherske, og her stod gråbrødreklostrene i særlig grad i skudlinjen. De lå i byerne, hvor den lutherske bevægelse især havde tilslutning, også blandt indflydelsesrige borgere. Jakob hørte til klosteret i Malmø, hvor den reformatoriske bevægelse var stærkest. Han hørte selv til den bibelhumanistiske linje indenfor katolicismen inspireret bl.a. af Erasmus af Rotterdam. Han kastede sig ud i debat med de lutherske spidser i byen, men det endte med, at brødrene blev fordrevet fra klosteret. Jakob var en af hovedforfatterne til Gråbrødrenes Fordrivelseskrønike, som skildrer hvordan deres klostre blev inddraget af byerne, og brødrene fordrevet. Iflg. Nybo Rasmussen var formålet med krøniken ikke i første række at skildre begivenhederne, men især at samle materiale, der kunne være argumenter ved et retslig krav på at få klostrene tilbagegivet. En anden af de ledende franciskanere samlede tilsvarende oplysninger om klostrenes oprindelseshistorie for dermed at kunne argumentere for, at byerne ikke havde ret til at inddrage klostrene. For ejendomsretten lå i virkeligheden hos kongen eller de slægter, som havde oprettet klostrene og stillet dem til rådighed for brødrene.

Men det endte med, at Danmark blev luthersk. Og kongen dekretede, at "ingen tiggemunke må efter denne dag opholde sig i vore riger". Franciskanerne havde tre muligheder: mange tilsluttede sig den reformatoriske kristendom og blev lutherske sognepræster. En del aflagde deres dragt og vendte tilbage til deres familier. Men mange valgte at forlade landet, heriblandt også broder Jakob, som i første omgang rejste til Schwerin i Mecklenburg.

Her underskrev han sig som broder Jakobus Gottorpius, mens han i Danmark havde kaldt sig Jakob Johansen (efter faderen Johan(nes) = Hans). Han var også provincialminister for (den nu fordrevne) franciskanerorden i Danmark. Men efter nogen tid rejste han sydpå for opsøge gråbrødrenes øverste leder, generalministeren. Der var allerede tidligere cirkuleret opfordringer til de forskellige ordensprovinser om at sende brødre som missionærer til Ny Spanien (=Mexico), som for nyligt efter Columbus' opdagelse af søvejen vestpå var blevet erobret af Hernan Cortés. Det er vistnok rigtigt, at mange af den oprindelige befolkning efter nedkæmpningen af aztekerne var meget åbne for den kristne tro, men det er nok lidt for idyllisk, når man i bogen næsten får indtryk af, at spanierne kun var kommet til den nye verden for at give den del i den kristne tro. Der var da vistnok også andre og mere verdslige motiver.

fortsættes side 11

fortsat fra side 6

Jakob ønskede at deltage i missionen i Ny Spanien – han fik en særlig anbefaling fra kejser Karl V (som han jo også var i familie med, idet Jakobs bror, Christian II, var gift med kejserens søster). Jakob rejste over oceanet og blev i den nye verden resten af sit liv. Han var en af de franciskanske missionærer som lærte den oprindelige befolknings sprog bedst. Han var med til at bedømme skrifter, som andre brødre havde skrevet på det lokale sprog. Og han kom på god fod med indianerne. Der var jo blandt mange - også franciskanere - en racistisk tøven overfor, i hvilken grad de kunne modtage de kristne sakramenter udover dåben. Men Jakob kæmpede for, at de på lige fod med europæere havde adgang til den hellige nadver og sejrede her. Anderledes gik det desværre, da han gik i brechen for deres adgang til præstevielsen. Jakob hævdede, at det var at stå i vejen for Helligånden, hvis ikke der var tilstrækkeligt med præster til at række sakramenterne til de mange nye kristne, og det forudsatte efter Jakobs mening, at indfødte præster blev accepteret. Han blev imødegået af ordensbrødre, og der blev fremført racistiske argumenter opstået under den nylige spanske kamp mod de muslimske områder i Spanien, hvorefter det blev forbudt at præstevie personer, der ikke i fire slægtled tilbage var af kristen familie, med det formål at udelukke efterkommere af jøder og

muslimer. Jakobs synspunkt tabte desværre, og han blev underkastet kirkebod for sine "kætterske anskuelser". Først i 1919 blev kirkelig forskelsbehandling på grund af race forkastet af Benedikt XV. Jakob var også med til at beskytte den oprindelige befolkning, bl.a. var han med til at skrive til kejseren og anmode om, at embedsmænd blev aflønnet med penge i stedet for at få tildelt godser, hvor de kunne have personlig økonomisk fordel af at udnytte indianerne, og tilsvarende på det kirkelige område, hvor han arbejdede for, at missionsarbejdet fortsat skulle ligge i hænderne på tiggerordnerne med deres fattigdomsløfte i stedet for verdenspræster, der ligeledes havde tilbøjelighed til at tænke mere på egen økonomi end på retfærdighed.

Udviklingen gik den anden vej, og Jakob måtte opleve at se præster fra domkirken komme og ødelægge klosterkirkens døbefont, så brødrene blev forhindret i at række dåbens sakramente, og i øvrigt fordrev de brødrene fra klosteret. Jakob måtte på sine gamle dage endnu engang opleve en fordrivelse fra klosteret som de mange år tidligere i Malmø.

Jakob er husket af den lokale befolkning, og bliver af mange uofficielt betragtet som en helgen.

-gbp

Advarsel:

Det gule Sygesikringskort dækker ikke mere i udlandet. Det blå EU-sygesikringsbevis kan fås ved henvendelse til borgerservice. Har du det, så kontroller, at det stadig er gyldigt; det fornyes ikke automatisk. Det giver ret til lægebehandling i Italien på linje med italienske statsborgere. Men det dækker ikke fx hjemsendelse. Så der kan måske være behov for en supplerende forsikring, fx en årsrejseforsikring (som evt. også kan dække afbestilling på grund af sygdom).

NB! Assisi har mange trapper og stejle gader, så man bør være godt gående.

Adresse i Assisi:

Casa di Accoglienza Madonna della Pace
Via Bernardo da Quintavalle 16, 06081 Assisi(PG), Italia
Tlf. 0039 075 81 23 37

Rejsen arrangeres af ASSISI-KREDSSEN i samarbejde med JTB

Assisi-Kredsen er en økumenisk kreds med det formål at udbrede kendskabet til Frans af Assisi og i den forbindelse at arrangere rejser til Assisi. JTB er et rejsebureau og medlem af rejsegarantifonden.

I rejsen kan deltage: Medlemmer af Assisi-Kredsen.

Assisi-Kredsens formand er:

Gunnar Bach Pedersen, Bjerggården 20,4.tv., 2635 Ishøj
tlf. 23 60 82 70 - gbp@assisi-kredsen.dk

Assisi-Kredsens sekretær :

Marianne Plum, Teglværksgade 3. 1.th. 2100 Kbh. Ø
tlf. 20 28 25 03 - plum@assisi-kredsen.dk
Hertil bl.a. henvendelse om indmeldelse i Assisi-Kredsen.

Alle henvendelser om denne rejse sker til rejsens ledere:

Susanne Gram Larsen og Gunnar Bach Pedersen .

Med venlig hilsen og velkommen til Assisi

Gunnar Bach Pedersen

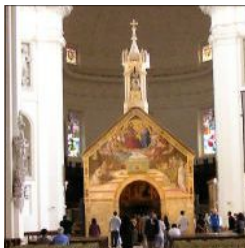
gbp@assisi-kredsen.dk
tlf. 23 60 82 70

Susanne Gram Larsen

sglarsen@mail.dk
tlf. 20 64 00 46

La Verna

Portiuncula

San Francesco-kirken

REJSE til ASSISI

med Assisi-Kredsen 1. - 9. oktober 2021

På en Assisi-rejse med Assisi-Kredsen står Frans af Assisi selvfølgelig i centrum. Vi ser de steder, der var knyttet til hans liv. Her nævner vi dem kronologisk efter deres tilknytning til begivenheder i Frans' liv (men af praktiske grunde oplever vi dem ikke nødvendigvis i den samme rækkefølge).

- Der er Chiesa Nuova, som rummer resterne af det hus, som ifølge overleveringen var Frans barndomshjem.
- Og San Damiano, den lille kirke, hvor Frans hørte krucifikset tale til sig og der mødte tilskyndelsen til et anderledes liv. Dette er også stedet, hvor Clara og hendes søstre boede i mange år, indtil de efter Claras død fik det store kloster indenfor bymurene.
- Rivortorto, hvor Frans og brødrene havde deres første tilflugtssted.
- Santa Maria degli Angeli, hvor der inde i den store kirke ligger det oprindelige Portiuncula-kapel. Heromkring byggede de hytter, og her var deres samlingssted, når de ikke var på rejse for at forkynde glædens budskab. Her døde Frans også.
- Eremo delle Carceri oppe på bjerget, hvor Frans og hans første ordensbrødre søgte stilhed og fællesskabet med Gud i bøn.
- La Verna, klosteret i Toscanas bjerge, som er bygget der, hvor Frans modtog stigmaterne, korsfæstelsessårene i hænder og fødder og side.
- San Franscesco-basilikaen, hvor vi finder Frans' grav i krypten. Den rummer

Tilmelding til

REJSE til ASSISI efterår 2021

Tilmelding sker lettest ved at udfylde online-tilmeldingsskemaet på web-siden:

www.assisi-kredsen.dk/rejse/efteraarsrejse.php

Da stort set alle har gjort det de seneste år, så udlader vi skemaet her i programmet. Men det skal ikke forhindre nogle i at tilmelde sig på den gamle måde:

Send et brev eller en e-mail til:

Gunnar Bach Pedersen, Bjerggården 20,4.tv. 2635 Ishøj - gbp@assisi-kredsen.dk

Tilmelding skal rumme følgende oplysninger for hver enkelt deltager:

- **Navn** (som skal svare til den form, det har i passet), **adresse, postnummer, by.**

- **Telefonnummer** og **e-mail-adresse** (hvis I har en)

- **Afbestillingsforsikring** (300 kr pr. person) **ja/nej. Enkelt- eller dobbeltværelse.**

- Desuden: **Fødested og dato.** Evt. **Bonusnummer hos SAS.**

- Meddel desuden, hvis I har **særlige behov** med hensyn til mad, sygdom osv.

Efter tilmelding får I et svar, om der er plads. Deri bliver I bedt om at indbetale depositum på kr 1000 pr deltager + evt. afbestillingsforsikring (300 kr). Beløbet sendes til Assisi-Kredsen ved bankoverførsel til **Reg.nr 0400 Konto 4016770359**

også fantastiske kunstværker af Cimabue, Giotto og Pietro Lorenzetti.

- **NB!** Vi er i Assisi under festlighederne i forbindelse med Frans' helgendag - 4. oktober. Programmets forsidebillede stammer fra en tidligere Frans-fest.
- For slet ikke at nævne alle de andre oplevelser i den smukke lilleby Assisi og på ture ud af byen.

Praktiske oplysninger om rejsen:

Rejsen foretages med direkte fly til Rom med SAS og retur. I lufthavnen hentes vi af en bus, som fører os resten af vejen til Assisi.

Afrejse: fredag d. 1. oktober fra Kastrup Lufthavn klokkeslæt endnu ukendt

Hjemkomst: lørdag d. 9. oktober til Kastrup Lufthavn klokkeslæt endnu ukendt

Rejsens forløb: I Assisi bor vi i kloster tæt på Assisis centrum. Hver morgen starter vi dagen med en morgensang eller gudstjeneste i klosterets kirke. Og så skal vi i fællesskab besøge højdepunkterne i Assisi, herunder ikke mindst San Francesco-kirken, San Damiano og Santa Maria degli Angeli. Der bliver også en tur med taxi til Eremo delle Carceri og Subasio-bjerget. En længere tur med bus er planlagt til La Verna. Vi tænker på at overnatte på La Verna og så besøge en af Umbriens smukke byer på hjemrejsen.

Rejsen ledes af: Susanne Gram Larsen og Gunnar Bach Pedersen.

Pris: kr 8.300

Ved tilmelding betales et depositum på kr 1.000 pr deltager + evt. betaling for afbestillingsforsikring (300 kr.). Restprisen indbetales senest 13. august. Der fremsendes forinden supplerende oplysninger med påmindelse om betalingen.

Prisen indbefatter:

Flyrejsen mellem København og Rom og retur, og transport mellem lufthavnen og Assisi og fra Assisi til Rom.

Indkvartering i dobbeltværelse med bad i kloster fra fredag d. 1. oktober til lørdag d. 9. oktober.

Helpension med vin til maden fra ankomsten til Assisi og til ankomsten til Rom på hjemrejsen. Der er ikke måltider inkluderet i flyrejsen.

Udflugterne, som er anført under "Rejsens forløb".

Ikke inkluderet i prisen

Enkeltværelse, kan fås for *ekstra kr. 600*. Enkeltværelsestillæg vil normalt være obligatorisk for dem, der tilmelder sig alene.

Afbestillingsforsikring ved sygdom kan fås for kr. 300. Man bør dog undersøge, om man har afbestillingsforsikring på anden vis.

Afbestilling ved sygdom

Ved afbestilling på grund af lægedokumenteret sygdom tilbagebetales rejsens fulde pris, *hvis der er tegnet afbestillingsforsikring*. Dog tilbagebetales betalingen for forsikringen ikke.

Afbestilling i andre tilfælde:

Ved afbestilling før 13. august betales depositum. Ved senere afbestilling betales rejsens fulde pris.